

אמר רבי יוסי, ועמים במשירים. מהו במשירים? כמו שנאמר מישרים אהובך - להכליל שני כרובים, זכר ונקבה, מישרים וראי. ועל זה, ועמים במשירים. ובתויב, (במדבר ז) נישמע את הקול מדבר אליו (נו) מבין שני הקרים וידבר אליו. רבי יצחק אמר, מכאן למן, שבכל מקום שלא נמצא זכר ונקבה, אין ראי לראות פגית שכינה. זהו שפתותם (תהלים קמ) ישבו יישרים את פניך, ושינוי, כתוב (דברים ל) צדיק ושר הוי, זכר ונקבה, אף באן כרובים זכר ונקבה. ועליהם כתוב, (תהלים עט) אתה פוננט מישרים. ועמים במשירים. ומשותם לך, (שםות כה) פניהם איש אל אחיו, והריobarano.

שנינו שאמר רבי יוסי, פעמי אחת היה צרייך העולם למטר, באו לפני (להלן עצ) רב שמעון רבי ייסא ורבי חזקיה ושאר החברים. מצאוו שחייב הולך לראות את רבי פנחס בן זעיר, הוא ורבי אלעזר בנו. פניו שראה אותו, פתח ואמר, (תהלים קל) שיר המעלות הינה מה טוב ומה נעים שבת אחיהם גם יחד. מה זה שבת

אחיהם גם יחד?

במו שנאמר ופניהם איש אל אחיו. בשעה שהו אחד עם אחד, משגיחים פנים בפנים, כתוב מה טוב ומה נעים. וכשהזוכר מזמן פניו מן הנקבה - או לעולם, שאו כתוב, (משלי יט) יישנספסה בלא משפט. בלא משפט וראי. ובתויב (תהלים טט) צדק ומשפט מכון כסאך, שלא הולכים זה בליה זה. וכשמשפט מתפרק מצדק - או לעולם. (או בחרוב (משלי יג) יושנספסה בלא משפט).

ועבשו ראייתם שאם באם על שהזוכר לא שורה עם הנקבה.

אמר רבי יוסי, ועמים במשירים. מהו במשירים. כמה דאת אמר, מישרים אהובך, לא כל לא תרין ברובין, דבר ונוקבא, מישרים וראי. ועל דא, ועמים במשירים. ובתויב, (במדבר ז) נישמע את הקול מדבר אליו מבין שני הקרים וידבר אליו. רבי יצחק אמר, מכאן אוליפנא דבל אחר דלא אשתחח דבר ונוקבא, לאו כדאי למחרمي אפי שכינה. הדא הוא כתיב, (תהלים קט) ישבו יישרים את פניך, ותניין, כתיב, (דברים לב) צדיק ויישר הוי, דבר ונוקבא, אוות הכא כרובים דבר ונוקבא. ועליהו כתיב, (תהלים צט) אתה כוננת מישרים. ועמים במשירים. ובגיני לך, (שםות כה) ופניהם איש אל אחיו, והרי

איש אל אחיו, וזהו אוקימנא. (דף נ"ט ע"ב).

תנייא אמר רבי יוסי, זמנא חדא, הוה צריכא עלמא למטרא, אותו לקמיה (ס"א אלו לנבייה) דרבבי שמעון, רבי ייסא ורבי חזקיה ושאר חבריא. אשכחוהו דהוה איזיל למחרמי, לרבי פנחס בן זעיר, הוא ורבי אלעזר בריה. פינן דחמא לוזן, פטה ואמר, (תהלים קלג) שיר המעלות הנה מה טוב ומה נעים שבת אחיהם גם יחד.

מאי שבת אחיהם גם יחד.

כמה דאת אמר, ופניהם איש אל אחיו, בשעתא דהו חד בחד משגיחין אנפין באנפין, כתיב, מה טוב ומה נעים. וכך מהדר دقורה אנפוי מן נוקבא, ווי לעלמא. פדין כתיב, (משל י) וויש נספה בלא משפט. בלא משפט וראי, ובתויב, (תהלים טט) צדק ומשפט מכון כסאך, דלא איזיל דא בלא דא, וכן משפט, מתרחק מצדק, ווי לעלמא. (בדין כתיב, (משל י) וויש נספה בלא משפט).

והשתא חמינא, דאתון אתייתון, על דכורה לא שרייא בנוקבא, אמר, אי לדא